

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/233/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413207443
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413207443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, proti žalovanému Y. V., W.. XX.X.XXXX, M. F. L., J.. L. XXX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 833,17 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie ohľadne nároku na zaplatenie kapitalizovaných denných úrokov z omeškania od zosplatnenia úveru do podania žaloby uplatneného žalobou výške 186,23 eur sčasti, a to ohľadne sumy 20,90 eur, z a s t a v u j e .
- II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 588 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 14.12.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi na náhrade trov konania 19,80 eur a na náhrade trov právneho zastúpenia 55,37 eur k rukám zástupcu žalobkyne Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 24.7.2013 domáhala na žalovanom zaplatenia 833,17 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 0,22 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia úveru do podania žaloby vo výške 186,23 eur, a úrokov z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 790,77 eur od 16.7.2013 do zaplatenia.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že 30.6.2010 žalobkyňa uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu č. 4006101126, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky. Úverovou zmluvou sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 588 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 29,34 eur v počte 30 splátok.

Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle úverových podmienok hlavy s názvom Ukončenie úverovej zmluvy žalobkyňa vyzvala žalovaného listom z 28.3.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 833,39 eur do 15 dní od odoslania výzvy. Žalobkyňa ku dňu podania žaloby eviduje dlh žalovaného pozostávajúci z istiny úveru do zosplatnenia úveru a po zosplatnení úveru vo výške 588 eur, z úrokov z istiny úveru do zosplatnenia úveru vo výške 130,88 eur, z úrokov zo zosplatnenej istiny úveru vo výške 71,89 eur, z poplatkov za upomienky vo výške 16 eur, zmluvnej pokuty vo výške 26,40 eur, úrokov z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 0,22 eur a úrokov z omeškania od zosplatnenia úveru do dňa podania žaloby vo výške 186,23 eur. Nárok na zmluvnú pokutu zástupca žalobkyne dôvodil poukazom na §

3 hlavy 17. úverových podmienok, podľa ktorého je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania s úhradou splátky dlhšie ako 7 dní. Výšku požadovaných úrokov z omeškania 0,024 % denne dôvodil poukazom na § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. s tým, že za prvý deň omeškania považuje deň 29.3.2011.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovanému žalobu s prílohami na vyjadrenie v lehote 15 dní od ich doručenia. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Podaním z 9.9.2014 vstup do konania do procesného postavenia vedľajšieho účastníka na strana žalovaného oznámilo spotrebiteľské združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7. Zástupca vedľajšieho účastníka na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám nereagoval.

Zástupca žalobkyne podaním z 30.6.2015 doplnil tvrdenia v žalobe tak, že splatnosť prvej splátky bola stanovená na 30.7.2010 a poslednej splátky na 14.12.2012. Uviedol, že žalovaná istina úveru vo výške 588 eur pozostáva z istiny úveru bez úrokov do zosplatnenia úveru vo výške 133,18 eur a zo zosplatnenej istiny úveru bez úrokov, ktorú by žalovaný zaplatil v prípade riadneho splácania úveru, vo výške 454,82 eur. Žalované úroky z úveru vo výške 130,88 eur predstavujú rozdiel úrokov z úveru vyrubených žalovanému do zosplatnenia úveru vo výške 130,88 eur a úrokov zaplatených žalovaným do zosplatnenia vo výške 0 eur. Úroky zo zosplatnenej istiny úveru vo výške 71,89 eur si žalobkyňa uplatňuje podľa §6 hlavy 6. úverových podmienok, podľa ktorého v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b) a c) §3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Zdôraznil, že tieto úroky po zosplatnení úveru je potrebné chápať ako ušlý úrok, nie ako zmluvnú pokutu v pravom slova zmysle, teda nie ako sankciu za porušenie zmluvnej povinnosti, nakoľko uvedený nárok nie je sankčným nárokom. Žalobkyňa na žalovanom nežiada nič viac, ako to, čo by žalovaný bol zaplatil v priebehu riadneho splácania úveru. Poplatky za upomienky vo výške 16 eur si žalobkyňa uplatňuje podľa §3 hlavy 17. úverových podmienok, podľa ktorých poplatok za prvú upomienku predstavuje 4 eurá a za druhú a ďalšie 12 eur. Uplatnené kapitalizované denné úroky z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 0,22 eur predstavujú úroky z omeškania so splátkou č.1 a č.2 vo výške 9% ročne, čo u splátky č.1 za dobu od 31.7.2010 do 27.8.2010 predstavuje 0,20 eur a u splátky č.2 za dobu od 15.8.2010 do 27.8.2010 predstavuje 0,29 eur. Uplatnené kapitalizované denné úroky z omeškania po zosplatnení úveru predstavujú úroky vo výške 9,25% ročne zo sumy 790,77 eur od 13.4.2011, tzn. od zosplatnenia, do 15.7.2013, tzn. do podania žaloby, za celkom 825 dní vo výške 165,33 eur. Podaním zástupca žalobkyne zobral žalobu v časti týchto kapitalizovaných úrokov z omeškania po zosplatnení úveru späť, a to vo výške predstavujúcej rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 186,23 eur a sumou 165,33 eur, tzn. ohľadne sumy 20,90 eur. Sadzbu úrokov z omeškania od zosplatnenia, tzn. od 13.4.2011 do zaplatenia upravil z výšky 0,024 % denne na 0,025 % denne s poukazom na základnú úrokovú sadzu ECB platnú k 13.4.2011 1,25%, čo po zvýšení o 8 percentuálnych bodov predstavuje úroky vo výške 9,25% ročne, nie 9% ročne.

Súd rešpektoval vyššie uvedený dispozitívny úkon žalobkyne so žalobou a konanie podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku ohľadne časti kapitalizovaných úrokov z omeškania od 13.4.2011 do 15.7.2013, v ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť pred prvým pojednávaním, zastavil. Predmetom konania naďalej ostali kapitalizované úroky z omeškania za dobu od 13.4.2011 do 15.7.2013 vo výške 165,33 eur.

Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobný spor) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov s prihliadnutím na písomné vyjadrenia účastníkov.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil právne závery nasledovne:

Z listiny predloženej žalobkyňou označenej ako „Úverová zmluva“ súd zistil, že dňa 30.6.2010 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. 4006101126. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobkyňa poskytne žalovanému úver na zakúpenie tovaru (služby) uvedeného v zmluve u predajcu Tesco Stores SR, a.s. IČO: 31321828, Kamenné námestí 1/A, Bratislava 1, za kúpnu cenu 619 eur vo výške 588 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyňi úver vo výške 588 eur a zaplatiť jej celkové náklady spojené s týmto úverom vo výške 292,20 eur, teda zaplatiť žalobkyňi celkom čiastku 880,20 eur v 30 mesačných splátkach vo výške po 29,34 eur s dátumom splatnosti prvej splátky 30.7.2010 a ďalších splátok vždy do 14. dňa v kalendárnom mesiaci poštovými poukážkami. Zmluva obsahuje údaje o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 34,74 %, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) vo výške 41,50 %, o priemernej RPMN vo výške 51,49%, a o lehote splatnosti úveru 14.12.2012.

Zmluva na prvej strane v dolnej časti písanej drobným písmom podstatne menším ako je písaná horná časť zmluvy obsahuje dojednanie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti HOME Credit Slovakia a.s.(ďalej len úverové podmienky).

Z listiny predloženej žalobkyňou označenej ako „Splátkový kalendár“ vyplýva, že žalovaný za obdobie od 30.7.2010 do 15.7.2013 (dátum vyhotovenia žaloby) na splatenie úveru a jeho nákladov nezaplatil žiadnu úhradu.

Z listiny vyhotovenej žalobkyňou 28.3.2011 označenej ako „splatenie celého úveru s výzvou k úhrade“ súd zistil, že touto listinou žalobkyňa žalovanému oznamuje, že vzhľadom k skutočnosti, že žalovaný nespláca úver riadne a včas, si s poukazom na úverové podmienky uplatňuje právo na splatenie celého úveru. Žalovaného listinou vyzvala na zaplatenie zostávajúcej časti úveru spolu so zmluvnou pokutou vo výške 833,39 eur do 15 dní odo dňa spísania tohto podania.

Z poštového podacieho hárku predloženého žalobkyňou vyplýva, že 31.3.2011 žalobkyňa podala podacím číslom 5451952 zásielku adresovanú žalovanému na poštovú prepravu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy 30.6.2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že vždy sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 497). Nie je pritom rozhodujúci subjekt ani objekt záväzkového vzťahu, teda ani povaha účastníkov zmluvného vzťahu z hľadiska, či sú alebo nie sú podnikateľmi. Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah nadobúda aj spotrebiteľský charakter. Takýto zmiešaný obchodný spotrebiteľský vzťah stráca svoj absolútny obchodný charakter. Obchodný charakter si však zachováva a súčasne má aj spotrebiteľský charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách z Občianskeho zákonníka, pokiaľ ich nevyklučuje kogentná právna úprava *lex specialis*.

V prejednávanej veci súd prijal záver, že žalovaný 30.6.2010 zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa v konaní neuviedla žiadne tvrdenia a vykonaným dokazovaním nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru o tzv. nespotebiteľskom charaktere zmluvy o úvere. Naopak, zástupca žalobkyne sám v žalobe dáva do pozornosti definíciu spotrebiteľského úveru a zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vychádzajúc z výpisu z obchodného registra súd nepovažoval za spornú a vykonaným dokazovaním za spochybnenú ani skutočnosť, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o úvere v prejednávanej veci má teda charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy (30.6.2010) upravoval špeciálny zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Tento zákon má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie *lex specialis*. Preto súd na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere aplikoval predovšetkým zákon o spotrebiteľských úveroch ako *lex specialis* k Obchodnému zákonníku ako *lex generalis* a Občiansky zákonník ako základ súkromnoprávnej úpravy v otázkach, ktoré Obchodný zákonník nerieši.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V prejednávanej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená RPMN 41,5 %. Správna výška RPMN podľa kalkulátora na <http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php> je 39,76%. Citované ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch s nesprávnosťou údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere spája dôsledky iba v prípade, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. O takýto prípad sa však v danej veci nejedná, keďže RPMN uvedená v zmluve je vyššia ako je jej správna výška. Preto súd s nesprávne uvedenou RPMN v prejednávanej veci nespájal žiadne právne dôsledky.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci však neobsahuje všetky zákonom stanovené obsahové náležitosti, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), čo súd už považoval za skutočnosť, s ktorou citované ust. § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spája právne dôsledky spočívajúce v tom, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie). Podľa § 1 hlavy 5. posledná veta úverových podmienok v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, a prípadná úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 30.6.2010 vyplýva, že žalovanému bol úver poskytnutý vo výške 588 eur s ročným úrokom vo výške 34,74 % a s poplatkom za vedenie účtu v nulovej výške. Zo zmluvy nevyplýva povinnosť žalovaného zaplatiť iné poplatky ani poistenie, čo sama žalobkyňa v žalobe potvrdzuje, keď im priradila nulové hodnoty. Zmluva ďalej obsahuje údaje o celkovej čiastke, ktorú má žalovaný žalobkyni zaplatiť 880,20 eur, o počte mesačných splátok 30, ktorými má žalovaný žalobkyni túto čiastku zaplatiť, a o výške jednej mesačnej splátky 29,34 eur. Z týchto údajov je teda zrejmé, že žalovaný mesačnými splátkami vo výške 29,34 eur mal okrem istiny zaplatiť aj dohodnuté úroky. Zo zmluvy pritom však nie je zrejmé, aká časť mesačnej splátky vo výške 29,34 eur mala pripadať na istinu úveru a aká na splátky úrokov dohodnutých v zmluve.

Súd tu v celom rozsahu poukazuje na závery krajských súdov vo vyššie uvedených rozhodnutiach, podľa ktorých primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť zmluvného dojednania o úrokoch z pôžičky z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (34,74 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod) .

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009z 31.7.2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 59/2014 z 28.4.2005 a pod) .

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1-5 rokov v júni 2010 bola 12,66 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou požadované úroky sú cca trojnásobne vyššie ako úroky, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali úvery. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetného úveru vo výške 34,74 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere z 30.6.2010 poskytla žalovanému úver vo výške 588 eur. Podľa splátkového kalendára predloženého žalobkyňou žalovaný na úhradu tohto úveru nezaplatil žiadnu úhradu. Žalovaný tvrdenia žalobkyne v tomto smere, ktoré majú svoju oporu aj vo vykonanom dokazovaní, nepoprel ani nespochybnil. Preto súd vychádzajúc z prijatého právneho záveru, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci je bezúročný a bez poplatkov, uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyňi poskytnuté peňažné prostriedky v celej ich nevrátenej výške 588 eur. Vzhľadom na dohodnutú splatnosť poslednej splátky úveru na 14.12.2012 súd pre uloženie tejto povinnosti žalovanému posúdenie otázky prípadnej predčasnej splatnosti úveru nepovažoval za právne relevantné.

Vzhľadom na vyššie vyslovené právne závery ohľadne úrokov z úveru, súd nároky žalobkyne na zaplatenie dohodnutých úrokov z úveru vo výške 130,88 eur a 71,89 eur ako nedôvodné zamietol.

Súd ako nedôvodný zamietol aj nárok žalobkyne na zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 16 eur, ktorý si žalobkyňa uplatnila s poukazom na §3 hlavy 17. úverových podmienok. Žalobkyňa neuniesla v tomto smere dôkazné bremeno, a nepreukázala, a z vykonaného dokazovania nevyšlo najavo, že by žalovanému v súvislosti s omeškaním s úhradami splátok úveru bola zaslala nejaké upomienky. Údaj žalobkyne o upomienkach v splátkovom kalendári ešte sám o sebe bez ďalšieho túto skutočnosť nepreukazuje.

Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 26,40 eur žalobkyňa dôvodila poukazom na §3 hlavy 17. úverových podmienok, podľa ktorej v prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločne zmluvnú pokutu vo výške 15 %. Tu súd poukazuje na súdnu judikatúru EÚ, a to na závery prijaté napr. Okresným súdom v Chebe v rozsudku z 31.5.2010 sp. zn. 15C 410/2009, podľa ktorých všeobecné obchodné podmienky nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme, skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednanie, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorom predpokladá, že mu unikne, vrátane dojednania o zmluvnej pokute. Pokiaľ tak dodávateľ koná, spreneveruje sa princípu dôvery a takémuto jeho konaniu nie je možné priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku. V tomto smere jednoznačné stanovisko prijal Ústavný súd ČR, a to v náleze z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, podľa ktorého dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu v rámci spotrebiteľských zmlúv zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej. Preto súd aj nárok žalobkyne na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 26,40 eur, ktorej dojednanie je súčasťou úverových podmienok, zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

V prejednávanej veci záväzkový vzťah vznikol 30.6.2010. Preto výška úrokov z omeškania sa riadi nariadením vlády č.87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013.

Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25% ročne (0,0250% denne) zo sumy 790,77 eur od 13.4.2011 do zaplatenia. Počiatok omeškania dôvodila tvrdením o zosplatení úveru.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci účastníci právo žalobkyne žiadať zaplatenie celého úveru pre nesplnenie niektorej splátky dohodli v § 3 písm. a) úverových podmienok. Keďže však v danej veci ide o zmluvu spotrebiteľskú, bolo na žalobkyňu, aby preukázala splnenie aj zákonných predpokladov pre uplatnenie tohto práva upravených v cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to, že právo uplatnila najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a že žalovaného ako spotrebiteľa na toto právo upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Žalobkyňa neuviedla tvrdenia a z vykonaného dokazovania nevyšla najavo skutočnosť, že by žalobkyňa bola pred uplatnením svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žalovaného na uplatnenie práva upozornila. Preto súd uplatnenie práva žalobkyňou na zaplatenie celého zostatku úveru podaním z 28.3.2011 nemohol považovať za účinné.

Súd tak za prvý deň omeškania žalovaného so splatením celého úveru považoval deň splatnosti poslednej splátky, tzn. 14.12.2012, a žalobkyňu priznal úroky z omeškania počnúc týmto dňom vo výške požadovanej žalobkyňou 9,25% ročne, ktorá neprevyšuje výšku zákonných úrokov v tom čase (9,75 %). Tieto úroky z omeškania súd žalobkyňu priznal iba zo sumy priznanej istiny 588 eur. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná čiastočne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného predstavuje 70% : 30% (588 eur : 245,17 eur). Po odpočítaní neúspechu žalobkyne tak prislúcha právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 40% z celkových trov účelne vynaložených na uplatnenie práva. Žalovanému ani vedľajšiemu účastníkovi tak právo na náhradu trov tohto konania podľa zásady úspechu v konaní neprislúcha.

Zástupca žalobkyne požadoval náhradu trov konania špecifikovaných v žalobe pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 45,90 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur. Súd žalobkyňu priznal náhradu súdneho poplatku za žalobu vo výške 19,80 eur (40 % z 45,90 eur). Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia súd vychádzal z 2 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie vecí, podanie žaloby) pri hodnote 1 úkonu 61,41 eur a 2x režijný paušál po 7,81 eur, čo predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 138,44 eur. Súd tak žalobkyňu priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 55,37 eur (40% zo sumy 138,44 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).